

Rozvod a nové manželstvo z pohľadu Biblie

V tomto texte by sme sa chceli zaoberať výrokmi z Biblie k otázke rozvodu a uzavretia nového manželstva. Ani Ježišove slová z Matúšovho evanjelia, ktoré bývajú spravidla prekladané „okrem prípadu smilstva“, nestoja v protiklade s jednoznačným odmietnutím rozvodu v iných textoch Nového zákona. Aj keď Starý zákon rozvod pripúšťal kvôli hriechnosti ľudí, nikdy nebol Božou vôľou. Ježiš na túto Božiu vôľu jasne poukázal. Skrze svoje dielo spásy Ježiš mení naše srdcia a uschopňuje nás zachovať vernosť podľa Božej vôle, aj keď z rôznych príčin môže byť nutné žiť oddelene od neveriaceho partnera. Na záver píšeme ešte niekoľko myšlienok, ktoré môžu byť pomocou pri riešení dnešných mnohokrát zložitých situácií.

Obsah

- 1 Je rozvod riešením?
- 2 Jasné slová z Biblie k téme o rozvode a novom manželstve po rozvode
- 3 Okrem prípadu smilstva?
 - 3.1 Matúš 5:32
 - 3.2 Matúš 19:9
 - 3.3 K obom pasážam
- 4 Prečo bol rozvod v Starom zákone povolený, avšak podľa slov Ježiša už nie je?
- 5 Ako posúdiť manželstvo zo starého života pred obrátením?
- 6 Niekoľko myšlienok k dnešnej situácii
- 7 Zhrnutie a povzbudenie

⚓ 1 Je rozvod riešením?

Milovať niekoho znamená hľadať pre neho to najlepšie, aj keby to malo byť spojené s ťažkosťami. Aj ľudia žijúci v manželstve čelia situáciám, ktoré si vyžadujú sebazaprenie. Keď sa vyskytnú problémy, môže byť pokušením rozhodnúť sa pre ľahšiu cestu a dať sa rozviesť alebo uzavrieť nové manželstvo po tom, čo ma môj partner opustil. Uzavretie manželstva je však rozhodnutie, ktoré nemožno vziať späť, aj keď ho niekto urobil ľahkovážne. Preto by sme chceli povzbudiť tých, ktorí rozvod alebo nové manželstvo zvažujú, aby sa bez obáv otvorili Ježišovým slovám. Ježiš nám cestu nielen ukazuje, ale pomáha nám po nej ísť, aj keď si to nedokážeme predstaviť.

K téme rozvodu a uzavretia nového manželstva nižšie citujeme niekoľko úryvkov z Biblie. Ukazujú, že Ježiš očakáva bezpodmienečnú celoživotnú vernosť jednému jedinému partnerovi.

⚓ 2 Jasné slová z Biblie k téme o rozvode a novom manželstve po rozvode

Nasledujúce pasáže z Nového zákona ukazujú, že Božou vôľou je mať len jedného partnera, čo znamená, že muž a žena si majú byť verní až do smrti.

Každý, kto prepúšťa svoju manželku a berie si inú, cudzoloží, a kto si berie takú, ktorú

muž prepustil, cudzoloží. (Lukáš 16:18)

I pristúpili farizeji a pokúšali ho. Pýtali sa ho, či smie muž prepustiť svoju manželku. On im odpovedal: „Čo vám prikázal Mojžiš?“ Oni vraveli: „Mojžiš dovolil napísať priepustný list a prepustiť.“ Ježiš im povedal: „Pre tvrdosť vášho srdca vám napísal toto prikázanie. Ale Boh ich stvoril od počiatku stvorenia ako muža a ženu. Preto muž opustí svojho otca i matku a pripúta sa k svojej manželke a budú dvaja v jednom tele. A tak už nie sú dvaja, ale jedno telo. Čo teda Boh spojil, nech človek nerozlučuje!“ Doma sa ho učeníci znova na to pýtali. On im povedal: „Každý, kto prepustí svoju manželku a vezme si inú, dopúšťa sa voči nej cudzoložstva. A ak ona prepustí svojho muža a vydá sa za iného, cudzoloží.“ (Marek 10:2-12)

Tým, čo uzavreli manželstvo, prikazujem, ani nie ja, ale Pán, aby manželka neodchádzala od muža — a ak by odišla, nech ostane nevydatá, alebo nech sa zmieri so svojím mužom — a muž nech neprepúšťa manželku. (1. Korinským 7:10-11)

Aj vydatú ženu zákon viaže len k žijúcemu mužovi; ak muž zomrie, je oslobodená od zákona muža. Kým teda žije muž, budú ju volať cudzoložnicou, ak patrí inému mužovi. Ale ak muž zomrie, je oslobodená od zákona a nie je cudzoložnicou, ak patrí inému mužovi. (Rimanom 7:2-3)

Už v Starom zákone Boh rozvod odmieta:

A druhé, čo robíte: slzami pokrývate oltár Hospodinov, plačom a vzdychaním, pretože sa už neobráti k obeti, aby niečo so záľubou prijal z vašich rúk. Pýtate sa: Prečo je to? Preto, lebo Hospodin bol svedkom medzi tebou a ženou tvojej mladosti, ktorej si sa spreneveril, hoci ona je tvojou družkou a zmluvnou manželkou! Nejedem to spravil, hoci mal ešte trochu ducha. A čo ten vyhľadáva? Potomstvo od Boha! Preto dajte pozor na seba a nespreneverujte sa manželke svojej mladosti! Lebo nenávidím rozvod — vraví Hospodin, Boh Izraela, aj toho, kto pokrýva svoj odev násilím — vraví Hospodin mocnosť. Dajte pozor na seba a nespreneverujte sa! (Malachiáš 2:13-16)

⚔ 3 Okrem prípadu smilstva?

V Matúšovom evanjeliu nájdeme dve pasáže (Matúš 5:31-32; 19:1-12), kde sa zdá, že je možné v prípade sexuálnych prehreškov („smilstva“) urobiť výnimku. Prečo tieto dôležité výnimky nenájdeme ani v ostatných evanjeliách, ani v listoch Nového zákona? Matúšovo evanjelium bolo napísané do židovského prostredia. V nasledujúcom texte chceme ukázať, že židia chápali tieto slová odlišne než väčšina ľudí dnes. Bohužiaľ, dnešné bežné chápanie ovplyvnilo aj preklady Biblie, preto sa tu budeme musieť zaoberať aj otázkami prekladu.

⚔ 3.1 Matúš 5:32

Ďalej bolo povedané: „Kto prepustí svoju manželku, nech jej dá priepustný list!“ No ja vám hovorím: Každý, kto prepustí svoju manželku, okrem prípadu smilstva, vystavuje ju cudzoložstvu; a kto si vezme prepustenú ženu, cudzoloží. (Matúš 5:31-32)

Grécke slovo „parektos“, ktoré je tu preložené ako „okrem“, doslova znamená niečo, čo je mimo, nie je spomenuté alebo je vylúčené. (Např. v 2. Korinským 11:28 Evanjelický preklad — Transcius Liptovský

Mikuláš 2011: a okrem toho, — čo ani nespomínam, — deň po deň nával starostí o všetky cirkevné zbory.)

Čo najvernejší preklad textu by mohol znieť nasledovne:

Ďalej bolo povedané: ‚Kto prepustí svoju manželku, nech jej dá priepustný list!‘ No ja vám hovorím: Každý, kto prepustí svoju manželku, (dôvod prípadu smilstva je vylúčený), vystavuje ju cudzoložstvu [1] ; a kto si vezme prepustenú ženu, cudzoloží. [2] (Matúš 5:31–32)

Smilstvo bolo všeobecne uznávaným dôvodom rozvodu.

V kontexte Matúša 5 sa Ježiš odvoláva na židovský zákon a tradíciu. Slovmi „Ďalej bolo povedané“ myslí konkrétne na 5. knihu Mojžišovu 24,1:

Ak si muž vezme ženu a bude ju mať a ona sa mu potom pre niečo odporné znepáči, napíše jej priepustný list, dá jej ho do ruky a pošle ju z domu preč.

Vyjadrenie „niečo odporné“ bolo vtedajšími rabínskymi školami vzťahované na sexuálne prehrešky. Pre mnohých židov to bolo jediným možným dôvodom k rozvodu.[3]

Ježiš prináša niečo nové

Slová „Ďalej bolo povedané ... No ja vám hovorím ...“ ukazujú, že Ježiš tu učí niečo nové, niečo, čo židia ešte nikdy nepočuli. V širšom kontexte kázania na hore (Matúš kap. 5–7) Ježiš prehlbuje Božie prikázania v súvislosti s čistotou a láskou. V užšom kontexte (Matúš 5:21–48) Ježiš stavia starozmluvné prikázania do kontrastu so svojím „No ja vám hovorím“, čím poukazuje na pôvodnú Božiu vôľu v týchto veciach, napríklad vo veršoch 33–34: „A zasa ste počuli, že otcom bolo povedané: ‚Nebudeš krivo prisahať, ale splníš, čo si Pánovi prisahal!‘ No ja vám hovorím: Vôbec neprisahajte — ani na nebo, lebo ono je Božím trónom“ Keby Ježiš v Matúšovi 5:32 chcel iba vyjadriť, že súhlasí so všeobecne uznávaným dôvodom k rozvodu, jeho výroky ohľadom rozvodu by sa do tohto kontextu nehodili. Nepriniesol by nič nové. („Nové“ veci, ktoré Ježiš priniesol, sú v skutočnosti odvekou Božou vôľou).

Ježiš učil, že židmi všeobecne uznávaný dôvod k rozvodu už neplatí slovami „dôvod prípadu smilstva je vylúčený“.

To však neznamená, že je niekto povinný zostať so svojím partnerom za každú cenu, aj keď sa chová veľmi zle. V niektorých prípadoch môže byť oddelenie od partnera nevyhnutné kvôli jeho zlému životu. Za určitých okolností môže toto oddelenie nadobudnúť formu oficiálneho rozvodu. Manželské puto je však i vtedy zachované spolu so záväzkom manželskej vernosti. To znamená, že nové manželstvo už nie je možné. Ježiš odmietol oddelenie, pri ktorom je manželské puto zrušené a obaja partneri môžu vstúpiť do nového manželstva.

✚ 3.2 Matúš 19:9

Situácia v Matúšovi 19:9 je podobná situácii v Matúšovi 5. Jeruzalemská Biblia (preložil Anton Botek, Dobrá kniha, Trnava 2012) nám ponúka jeden z najdoslovnejších prekladov tohto verša:

Prišli k nemu farizeji a pokúšali ho: „Či je dovolené človeku prepustiť svoju manželku z akejkoľvek príčiny?“ Odpovedal: „Či ste nečítali, že Stvoriteľ ich stvoril od počiatku ako muža a ženu a povedal: ‚Preto muž opustí otca a matku a pripúta sa k svojej manželke a

budú dvaja jedným telom?’ Teda už nie sú dvaja jednotlivci: sú jedno telo. Čo Boh spojil, človek nesmie rozlúčiť.“ Povedali mu: „Prečo potom Mojžiš rozkázal dať priepustný list a prepustiť ju?“ Odpovedal im: „Mojžiš vám pre tvrdosť vášho srdca dovolil prepustiť vaše manželky; ale od počiatku to nebolo tak. Hovorím vám: Každý, kto prepustí svoju manželku — nie pre cudzoložstvo — a vezme si inú, pácha cudzoložstvo.“ Jeho učeníci mu povedali: „Keď je to takto medzi mužom a ženou, potom je lepšie neženiť sa. (Matúš 19:3-10)

V gréčtine existujú dve rôzne slová pre vyjadrenie záporu. Slovo μή (prepis do latinky: me) použité vo fráze „nie pre cudzoložstvo“ je používané na vyjadrenie zákazu. V Novom zákone nájdeme niekoľko prípadov, kde je tento druh záporu me (znamená nie) použitý bez vysvetľujúceho slovesa. Čo sa nemá robiť, je vždy nutné odvodiť z kontextu [4]. Ježiš tu teda vyjadruje, že v prípade sexuálnych prehreškov sa nemá jednať určitým spôsobom. Z kontextu je zrejmé, že to, čo sa nemá učiť, je rozviesť sa. Význam je preto nasledovný: ani pre (príčinu) cudzoložstva.

Marek 10:12 uvádza opačný prípad, kedy žena prepustí svojho muža. Marek 10:1-12 a Matúš 19:1-12 sú paralely a hovoria o tej istej situácii. Na otázku farizejov, či je dovolené, aby človek prepustil svoju ženu z akéhokoľvek dôvodu [5], Ježiš odpovedá poukázaním na poriadok stvorenia, že muž a žena sú jedným telom a „čo teda Boh spojil, nech človek nerozlučuje“. Priepustný list, ktorý Mojžiš nariadil, bol ústupkom kvôli tvrdosti ich srdca. Pôvodná Božia vôľa bola iná. Ježiš tu zdokonaľuje zákon. Neoddeliteľný charakter manželského zväzku má svoj základ v poriadku stvorenia.

Tiež reakcia učeníkov v Matúšovi 19:10 [6] ukazuje, že Ježišovo učenie bolo pre nich v tomto bode úplne nové. Židovský zákon povoľoval rozvod a nové manželstvo, napríklad v prípade sexuálnych hriechov ženy (podľa rabína Šamaja). Učeníci z Ježišových slov pochopili, že podľa Božej vôle nie je možné manželský zväzok zrušiť, dokonca ani v prípade sexuálneho hriechu ženy. Preto si učeníci kladú otázku, či je vôbec žiaduce sa oženiť. Aj táto reakcia ukazuje, že Ježiš priniesol niečo úplne nové. Keby Ježiš učil, že sa manžel smie po rozvode z príčiny smilstva znova oženiť, učil by to isté, ako mnoho iných židov a nevyvolal by tak udivenú reakciu učeníkov.

✚ 3.3 K obom pasážam

V Matúšovi 5:32 a 19:9 vidíme, že v pozadí stojí Mojžišov zákon o priepustnom liste (5. Mojžišova 24:1). Ježiš na oboch miestach vyjadruje, že odôvodnenie rozvodu smilstvom nie je Božou vôľou. Keďže výklad 5. Mojžišovej 24:1 bol dôležitý predovšetkým pre kresťanov židovského pôvodu, nie je udivujúce, že tieto dva verše, kde Ježiš nedovoľuje rozvod ani v prípade smilstva (s možnosťou nového manželstva), nájdeme len v evanjeliu podľa Matúša. Marek a Lukáš, ktorí písali predovšetkým pre kresťanov z pohanov, nechceli svojich čitateľov otázkou výkladu príčiny rozvodu v 5. Mojžišovej 24:1 zamestnávať a tieto Ježišove slová určené židom vynechali.

Matúš 5:32 a 19:9 sú teda v súlade so všetkými ostatnými slovami Nového zákona a nehovoria o žiadnom možnom dôvode k rozvodu, ale naopak, že dôvody židov k rozvodu nie sú platné.

✚ 4 Prečo bol rozvod v Starom zákone povolený, avšak podľa slov Ježiša už nie je?

Rozvod nikdy nebol Božou vôľou. Mojžiš dovolil rozvod kvôli neposlušnosti národa. V židovskom národe bohužiaľ len málo ľudí chcelo žiť podľa Božej vôle, zatiaľ čo ostatní boli väčšinou veľmi neposlušní. Práve preto Boh dovolil rozvod a nové manželstvo, pretože inak by niektorí ľudia museli veľmi trpieť

neposlušnosťou druhých. Zo sociálnych príčin bolo pre prepustenú ženu takmer nevyhnutné znovu sa vydať, aby bola materiálne zaistená a v starobe mala vyhliadku na podporu od vlastných detí. To je dôvod, prečo Mojžiš prikázal dať jej priepustný list. Tento doklad bol pre prepustenú ženu dôležitým prostriedkom ochrany ako dôkaz, že nebola prostitútkou ani nemala žiadny pohlavný styk mimo manželstva (za čo bol trest smrti). Bola prepustená a bolo jej právne dovolené znova sa vydať.

Medzi židmi nebolo kvôli neposlušnosti mnohých nikdy možné, aby všetci žili v láske. Ježiš taký život umožnil v cirkvi. Každý kresťan dostal moc Ducha Svätého k životu vo svätosti, oddanosti, láske a poslušnosti. Ježišov nárok je vysoký: z pohľadu Boha nie je možné sa rozviešť. Tomuto nároku porozumieme len vtedy, keď pochopíme jeho príkaz žiť v bratskej láske. Vďaka Božej láske sú kresťania schopní žiť aj podľa tohto Ježišovho prikázania. V Božích očiach je manželstvo platné, kým obaja partneri žijú. Pavol píše, že ak jeden z partnerov je neveriaci a chce sa oddeliť od kresťana, môže tak urobiť. Z pohľadu Boha ale nejde o rozvod, ktorý by im umožnil vstúpiť do nového manželstva. Pred Bohom zostávajú manželmi, ale môžu žiť oddelene.

Manželstvo je zmluva pred Bohom, ktorej máme ostať verní, aj keď druhý partner túto zmluvu poruší. Môže sa stať, že neveriaci partner z akéhokoľvek dôvodu kresťana opustí. Ak vtedy kresťan znovu vstúpi do nového manželstva, nielenže poruší manželskú zmluvu, ale vtiahne svojho „nového“ partnera do hriechu smilstva a cudzoložstva.

Kresťania sa delia o svoj majetok (Skutky 2:44–47, Skutky 4:32–37). Keď neveriaci manžel opustí kresťanku, bude o sociálne zabezpečenie jej života v Cirkvi postarané. Nezostane osamotená, pretože Boh dáva hlbokú radosť a naplnenie vo vzťahu s ním a v bratskej láske.

✚ 5 Ako posúdiť manželstvo zo starého života pred obrátením?

Kto je teda v Kristovi, je novým stvorením. Staré sa pominulo a nastalo nové. (2. Korinským 5:17)

Toto slovo apoštola Pavla je veľmi dôležité a ukazuje, aká zásadná je zmena života človeka po obrátení. Nevyjadruje však, že všetky naše záväzky zo života pred obrátením už neplatia.

Ale vaša reč nech je ‚áno — áno,‘ ‚nie — nie.‘ (Matúš 5:37a)

Obzvlášť to platí pre manželský sľub. Ako sme už uviedli v časti 3.2, Ježiš odôvodňuje nerozlučiteľnosť manželstva poriadkom stvorenia. Myšlienka, že manželstvo uzavreté pred obrátením už nie je platné a partneri môžu byť rozvedení, pretože ako kresťania majú nový život, je falošným učením, ktoré znevažuje Ježišove slová.

V 1. Korinským 7:10–15 píše Pavol o manželstvách uzavretých pred obrátením:

Tým, čo uzavreli manželstvo, prikazujem, ani nie ja, ale Pán, aby manželka neodchádzala od muža — a ak by odišla, nech ostane nevydatá, alebo nech sa zmieri so svojím mužom — a muž nech neprepúšťa manželku. Ostatným hovorím ja, nie Pán: Ak má niektorý brat neveriacu ženu a ona chce s ním bývať, nech ju neprepúšťa. A ak má niektorá žena neveriaceho muža a on chce s ňou bývať, nech muža neopúšťa. Lebo neveriaci muž sa posväcuje v žene a neveriaca žena sa posväcuje v bratovi. Inak by boli vaše deti nečisté; ale teraz sú sväté. No ak neveriaci chce odísť, nech odíde. V takom prípade nie sú brat alebo sestra otrocky viazaní; veď Boh nás povolal žiť v pokoji.

Pavlovou zásadou je, že kým neveriaci akceptuje nový život kresťana, majú spolu zostať. Ak predsa len dôjde k rozdeleniu (verš 15), kresťan má buď zostať sám, alebo sa s partnerom zmieriť (verš 11).

✠ 6 Niekoľko myšlienok k dnešnej situácii

V našej spoločnosti je čoraz vzácnejšie to, čo je a malo by ostať normálnym — keď obaja manželia spolu žijú až do smrti vo vzájomnej vernosti, ako si to sľúbili na svadbe. Neúplné rodiny sú čoraz bežnejšie. Táto situácia ovplyvňuje aj život a učenie rôznych cirkví a náboženských skupín.

Pre pochopenie odmietnutia rozvodu s nárokom na nové manželstvo je dobré mať na mysli pozitívnu hodnotu manželstva v pláne Božieho stvorenia. Viac si o tom môžete prečítať v článku Manželstvo a rozhodnutie pre život bez manželstva. Je vždy dôležité zvážiť, ako uviesť do praxe základné učenie Biblie v konkrétnej situácii, v ktorej sa niekto nachádza.

Ježiš v otázke rozvodu znovu vyniesol na svetlo prvotnú Božiu vôľu, takže dokonca jeho učeníci, ktorí poznali starozákonnú prax rozvodu a nového manželstva, tým boli zaskočení.

Medzi prvými kresťanmi boli určite aj takí (so židovským i pohanským pozadím), ktorí boli druhýkrát ženatí/vydaté. V Svätom písme nenájdeme radu druhé manželstvo rozviazať, pretože si pri jeho uzavretí neuvedomovali, že robia niečo úplne Bohom zakázané, aj keď aspoň veriacim zo židov muselo byť jasné, že Boh nevidí rozvod ako niečo dobré.

Keď Pavol píše Timoteovi, že episkop má byť muž jednej ženy (1. Timoteovi 3:2), dozvedáme sa, že muži, ktorí sa druhýkrát oženili, síce nemohli byť staršími, boli však v cirkvi prijímaní. V dnešnej dobe táto prax (že ľudia v cirkvi môžu zotrvať vo svojom novom manželstve) nemôže byť prevzatá bezpodmienečne, pretože Nový zákon je mnohým známy a s ním aj zjavný postoj Ježiša k tejto otázke. (Mnohým ľuďom je známy aspoň teoreticky jasný postoj Rímskokatolíckej cirkvi k otázke rozvodu a nového manželstva). Preto skutočnosť, že uzavretie nového manželstva nie je správne, by mala byť mnohým dnešným ľuďom jasnejšia než ľuďom z doby prvotnej cirkvi. Záleží na tom, s akým vedomím niekto do druhého manželstva vstúpil. Ak niekto do neho vstúpil s vedomím, že je to v rozpore s Božou vôľou, také manželstvo nemôže byť považované za manželstvo podľa Božej vôle. Problém má často hlbšie korene – napríklad, keď sa pri uzatváraní prvého manželstva zanedbali duchovné otázky, predovšetkým otázka, aký má partner postoj k Bohu.

Každý konkrétny prípad je však nutné dôkladne skúmať a úprimne hľadať Božiu vôľu. Aj keď by výsledok úprimného skúmania znamenal, že nové manželstvo nemôže pokračovať, je nutné zvážiť ešte ďalšie hľadiská. Predovšetkým, keď obaja partneri sú kresťanmi, dôsledkom nebude úplné odlúčenie. Často sa nájdu mnohé spoločné úlohy, ako napr. výchova detí. Pre deti určite nie je pomocou, keď vidia, že rodičia žijú oddelene. Avšak v tomto prípade (ak výsledkom je, že druhé manželstvo nemôže pokračovať) nebude vo vzťahu už žiadne miesto pre sexuálny vzťah.

✚ 7 Zhrnutie a povzbudenie

Ježiš zdôrazňuje, že Božou vôľou je mať len jedného partnera na celý život. Je to zrejmé z jeho argumentov, že muž a žena sú jedným telom a že muž nemá prepustiť svoju manželku. Ak sa rozvedú, nesmie ani jeden z nich uzavrieť nové manželstvo, kým partner žije, pretože vtedy manželská zmluva ešte platí. Keď jeden z partnerov napriek tomu do nového manželstva vstúpi (ešte počas života prvého partnera), dopúšťa sa cudzoložstva. Pred Bohom neexistuje rozvod. Manželstvo platí tak dlho, kým manželia žijú. Ježiš v žiadnej pasáži nerobí rozdiel medzi tým, či je niekto prepustený z vlastnej viny, alebo je nevinný.

Pretože podľa Marka a Lukáša Ježiš nepripúšťa žiadne výnimky, nemohol ani v Matúšovi na žiadnu výnimku myslieť. Tiež z reakcie učeníkov vidíme, že v otázke rozvodu nie je žiadna výnimka. Nové manželstvo nie je možné, kým partner žije.

V 1. Korintským 7 sa Pavol venuje niektorým prípadom podrobnejšie:

Keď už je niekto rozvedený v čase svojho obrátenia, má zostať sám alebo sa s bývalým partnerom zmieriť. Ak sa neveriaci partner chce s kresťanom rozviesť, kresťan to má dovoliť: „No ak neveriaci chce odísť, nech odíde. V takomto prípade nie sú brat alebo sestra otrocky viazaní; veď Boh nás povolal žiť v pokoji“. (V. 15) Nebyť „otrocky viazaní „v tomto prípade znamená, že brat alebo sestra nie sú odsúdení k životu plnému konfliktov a problémov s neveriacim partnerom. Môžu sa odlúčiť a žiť bez manželstva.

Čo je pre mnohých nepredstaviteľné, nie je neúnosným bremenom. Kresťania majú skrze Ježiša Krista nový vzťah s Bohom. V tomto vzťahu si uvedomujeme nároky, ktoré na nás kladie Božia svätosť. Tieto nároky sú vyššie ako tie, ktoré boli kladené na veriacich v dobe Starého zákona. Sme si tiež viac vedomí vlastných slabostí a hriechov. Boh nás učí čerpať silu z blízkeho vzťahu s Ním tam, kde naše sily nestačia. S Ním a skrze Neho sa stáva „nemožné“ možným. Boh pomáha tiež skrze spoločenstvo s bratmi a sestrami, ktoré každý kresťan veľmi potrebuje — spoločenstvo s tými, ktorí Božie slová počúvajú a podľa nich konajú. Sú našimi súrodencami v Kristovi, našou duchovnou rodinou, ktorá pretrvá až do večnosti. Kresťan teda nie je sám, aj keď nežije v manželstve.

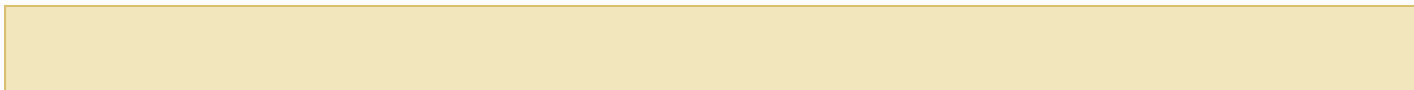
Súvisiace témy

- [O manželstve a rozhodnutí zostať slobodným](#)
- [Téma rozvodu v rannokresťanskej literatúre \(úryvky\)](#)

Pokiaľ máte myšlienky alebo otázky k tomuto textu, budeme radi, keď nám napíšete.

[Vaša e-mailová adresa](#)

Vaša správa

Odosla?

Poznámky:

1. doslova: „zapríčiní cudzoložstvo voči nej“ — tento doslovný preklad, na rozdiel od bežného prekladu „vystavuje ju cudzoložstvu“ poukazuje na to, že skutok cudzoložstva je uskutočnený mužom, ktorý prepustí svoju manželku. Tu sa ešte nejedná o cudzoložstvo v najužšom zmysle slova (pohlavný styk s inou ženou), napriek tomu je prepustenie ženy vnímané ako skutok cudzoložstva.
2. Dôkladné vysvetlenie tohto navrhnutého prekladu nájdete v: Karl Staab, Die Unauflöslichkeit der Ehe und die sog. „Ehebruchsklauseln“ bei Mt 5,32 und 19,9: Festschrift für E. Eichmann, Paderborn 1940, 435–452
3. Existoval aj iný výklad (v Hillelovej rabínskej škole), podľa ktorého bol rozvod dovolený z mnohých, dokonca aj malicherných príčin.
4. Židovskí vodcovia v Matúšovi 26:5 vyhlásili: „Nie vo sviatok, aby sa ľud nezbúrnil.“ V prvej vete chýba sloveso. Z kontextu je však zrejmé, že vodcovia nechceli, aby bol Ježiš zatknutý počas sviatku, ale už pred ním. Úplná veta by znela: „Nie vo sviatok (má byť zatknutý), aby sa ľud nezbúrnil.“
5. Tu sa jedná, podobne ako v Matúšovi 5:32, o výklad 5. Mojžišovej 24:1
6. Jeho učeníci mu povedali: „Keď je to takto medzi mužom a ženou, potom je lepšie neženiť sa.“

© 2022 www.krestania.info - Všetky práva vyhradené.

Uvedené biblické pasáže sú prevzaté z prekladov: Preklad prof. Jozefa Roháčka © 1936 - 1969, Evanjelický preklad © 1995 - podľa prekladu redakčnej komisie Slovenskej evanjelickej cirkvi a.v. v SR a Katolícky preklad © 1968 Slovenský ústav sv. Cyrila a Metoda, Rím, b. t. 1968.

Články zverejnené na týchto webových stránkach alebo ich časti môžu byť použité v nezmenenej forme pre súkromné účely.

Publikovanie alebo použitie týchto dokumentov v akejkoľvek inej forme alebo pre akýkoľvek iný účel podlieha nášmu súhlasu.

Webová stránka môže obsahovať odkazy na internetové stránky tretej strany. Ich zverejnenie neznamená, že ich obsah schvaľujeme, prijímame alebo s ním súhlasíme.